

Αγαπητέ Σταύρο,

Πριν τις εκλογές του Ιανουαρίου συναντηθήκαμε άνθρωποι με διαφορετικές διαδρομές και αποφασίσαμε να ενώσουμε τις δυνάμεις μας για να βοηθήσουμε να βγει η χώρα από το αδιέξοδο. Ακούσαμε το κάλεσμά σου, σε εμπιστευτήκαμε, παραμερίσαμε αναστολές και αμφιβολίες. Σε στηρίξαμε με όλες μας τις δυνάμεις. Αγωνιστήκαμε, δουλέψαμε, υψώσαμε τη φωνή της λογικής. Έγιναν όμως λάθη: έλλειψη στρατηγικής κατεύθυνσης, έλλειψη θάρρους να τα βάλουμε με τις παθογένειες, στρογγύλεμα απόψεων. Πάνω απ' όλα όμως διγλωσσία. Αντιπολίτευση τη μια, στήριξη στην κυβέρνηση την επόμενη.

Εμφανιζόμασταν πρόθυμοι για κυβερνητική συνεργασία χωρίς προϋποθέσεις. Ίσως δεν έχουν σημασία όλα αυτά. Σημασία έχει πως ο κόσμος που μας ψήφισε έχει ακόμη την ίδια ανάγκη για εκπροσώπηση. Νιώθει ακόμη το ίδιο κενό όπως τότε.

Σήμερα, η χώρα περνάει κρίσιμες στιγμές και δεν έχουμε δικαίωμα να κάνουμε άλλα λάθη. Πρέπει να κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας για να βοηθήσουμε να βγούμε από την κρίση, ο καθένας μας με όσες δυνάμεις διαθέτει. Εμείς επαναλαμβάνουμε τα ίδια λάθη. Συμπόρευση και με το ΠΑΣΟΚ και με τη Νέα Δημοκρατία.

Η χώρα και η ιστορία όμως δεν θα μας συγχωρήσουν που προδώσαμε την ανάγκη για το καινούργιο. Αυτήν υπηρέτησα και αυτή θα συνεχίσω να υπηρετώ όχι μέσα από διαδικασίες για θέσεις και προσωπικές επιβεβαιώσεις. Μέσα από την παρρησία και την εκπροσώπηση όσων με εμπιστεύτηκαν από τον Ιανουάριο και μετά. Αναλαμβάνοντας την ευθύνη που κάθε νέος πολιτικός σαν και εμένα πρέπει να έχει απέναντι στη νέα γενιά.

Αποχωρώ από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του Ποταμιού
συναισθανόμενος ότι όσα μας χωρίζουν είναι περισσότερα
από όσα μας ενώνουν. Θα συνεχίσω όμως να δίνω τους
αγώνες μέσα στο Κοινοβούλιο και κυρίως μέσα στην
κοινωνία για τους 18 χιλιάδες πολίτες της Β' Αθηνών που
με ψήφισαν, αλλά και για όλους τους Έλληνες πολίτες που
αξιίζουν ένα καλύτερο μέλλον.

Χάρης Θεοχάρης